CERESNIN

Avionul MiG-21 LanceR din imagine este unul dintre cele trei aparate de acest tip cu care aviatorii români au participat la exercițiul "Cooperative-Key 2002", desfășurat în Franța

CER DESCHIS –
UN DECENIU DE EFORTURI
{I PERFORMAN}E
pagina 3

La Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene au depus Jurământul Militar elevii din anul întâi

Legământ pentru o viaţă
pagina 4

TREI OFIŢERI AVIATORI ROMÂNI LA "COOPERATIVE ZENITH-2002"
pagina 3

ACŢIUNI ŞI REZULTATE LA NIVELUL STANDARDELOR NATO

POATE VĂ INTERESEAZĂ!

NOUTĂŢI ÎN STABILIREA PUNCTAJULUI PENTRU OBŢINEREA LOCUINŢEI DE SERVICIU
pagina 7

SIGURANŢA ZBORULUI – O PERMANENŢĂ VITALĂ
pagina 6

Femei subofiţeri de succes
pagina 5

DIALOG CU CITITORII
pagina 7

■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■

Rezultate foarte bune la tragerile de luptă aer-sol

Piloţii din baza aeriană Câmpia Turzii au executat, recent, trageri de luptă asupra ţintelor terestre cu armamentul de la bordul avioanelor MiG-21 LanceR. S-a acţionat cu două avioane dublă comandă şi şase avioane simplă comandă. S-au executat 124 de intrări la ţintă, iar rezultatele tragerilor cu tunurile de bord şi cu proiectile reactive nedirijate au fost foarte bune.

Pe lângă luptători aerieni cu experienţă, cum sunt locotenent-comandorul Gheorghe Guiu sau căpitanii Sorin Avram şi Adrian Motorca, au acţionat şi cei mai tineri – printre ei locotenentul Constantin Andrei. Nu s-au înregistrat nici un fel de incidente. Ceea ce vădeşte că aeronava modernizată răspunde normal la solicitările piloţilor, dar şi că personalul tehnic şi navigant de la Câmpia Turzii a atins un remarcabil grad de profesionalism.

Început de bun augur la Academia Forţelor Aeriene

Zilele trecute, s-a inaugurat noul an de studii la Academia Forţelor Aeriene, din Braşov. Ceremonia a fost onorată de **locţiitorul şefului Statului Major al Forţelor Aeriene, generalul-locotenent Ion Magdalena**.

În anul universitar 2002–2003, în Academia Forţelor Aeriene vor învăţa 182 de studenţi, 35 fiind din Republica Moldova.

Instituţia are la dispoziţie o modernă bază materială, trei săli multifuncţionale, trei laboratoare pentru învăţarea limbilor străine, un laborator de informatică, săli de specialitate, o foarte frumoasă şi utilă sală de sport.

Dacă mai luăm în calcul şi valoarea, pregătirea corpului didactic, putem afirma că la Academia Forţelor Aeriene "Henri Coandă" anul universitar a început sub cele mai bune auspicii.

Participare eficientă la "Cooperative Key – 2002"

S-a încheiat exerciţiul complex "Cooperative Key – 2002" desfăşurat în Franţa. Întregul contingent român s-a întors cu bine acasă. Şi de această dată aviatorii noştri s-au comportat excelent. Luptătorii aerieni de pe MiG-21 LanceR au executat, pentru prima dată la un asemenea exerciţiu, misiuni de întrebuinţare în luptă pe timp de noapte, dirijaţi din aer de pe aeronave AWACS. În total, la acest exerciţiu ei au executat şase misiuni de vânătoare şi opt de sprijin apropiat. Elicopteriştii cu IAR 330 SOCAT au acţionat cu siguranţă şi eficienţă, uneori în condiţii meteo din cele mai grele, în misiuni de transport persoane şi căutare-salvare.

La fel, şi-au îndeplinit ireproşabil misiunile aviatorii de pe C-130.

Felicitări tuturor!

În numărul viitor vom reveni asupra acestui subiect.

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 15 (48) • OCTOMBRIE – 2002

Au mai rămas 40 de zile până la summit-ul NATO de la Praga

ROMÂNIA ACŢIONEAZĂ DEJA CA UN ALIAT DE ÎNCREDERE AL NATO, IAR SENATUL S.U.A. APRECIAZĂ COOPERAREA ŞI SPRIJINUL PRIMIT DIN PARTEA AUTORITĂŢILOR DE LA BUCUREŞTIÓ

Cuvintele încurajatoare cuprinse în titlul materialului de faţă se referă la şansele României de a fi invitată să adere la NATO, în noiembrie, la summit-ul de la Praga, şi au fost rostite, recent, de **senatorul republican John McCain, membru al Comitetului Senatului pentru Forţele Armate,** considerat printre cei mai influenţi 25 de oameni din Statele Unite ale Americii. Iar **preşedintele Comitetului S.U.A. pentru NATO, Bruce Jackson,** a declarat, la rându-i: "Estimăm că cele trei state baltice, Slovacia, Slovenia, România şi Bulgaria vor primi invitaţia la aderare în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Praga. Procesul de ratificare a aderării noilor membri ai NATO va trebui să se finalizeze, în S.U.A., în noiembrie 2003, iar în celelalte state membre ale Alianţei – până în martie 2004".

Poziţii asemănătoare au exprimat şi alte înalte personalităţi politice din Statele Unite. Astfel, preşedintele Subcomisiei pe probleme europene din cadrul Comisiei de politică externă a Camerei Reprezentanţilor, **congresmanul republican Elton Gallegly,** a declarat: "România a realizat progrese semnificative în privinţa îndeplinirii criteriilor de aderare stabilite prin Planurile de Pregătire pentru Aderare (MAP) şi şi-a demonstrat capacitatea de a aduce contribuţii militare şi diplomatice de substanţă la Alianţă". Idee susţinută şi de **congresmanul republican Doug Berenter,** care a apreciat că extinderea NATO cu şapte state, printre care şi România, are o importanţă deosebită pentru menţinerea relevanţei Alianţei ca forţă militară şi diplomatică aptă să promoveze un climat global de securitate în contextul multiplelor ameninţări de natură convenţională şi neconvenţională. "Ar fi o greşeală să se considere că NATO, extinsă cu încă şapte state, va constitui o povară pentru actualii membri ai Alianţei" – a concluzionat congresmanul american.

Pe acelaşi ton optimist a vorbit, în cadrul reuniunii de la Varşovia a miniştrilor apărării din cele 19 state ale Alianţei Nord-Atlantice, din 24–25 septembrie 2002, şi **secretarul general al NATO, lordul George Robertson,** care a subliniat: "În prezent suntem 19 în Alianţă, dar în viitorul apropiat vom fi 26". Ceea ce sugerează că la Praga va fi vorba, într-adevăr, de **o extindere robustă şi ambiţioasă,** cu şapte state candidate, printre care şi ROMÂNIA. Parcă completându-l, **analistul american Steven Everts, expert pe probleme referitoare la relaţiile americano-europene în cadrul Centrului pentru Reformă Europeană,** cu sediul la Londra, explică doct de ce, **neapărat,** şi România: "Consider că românii îşi pot susţine candidatura de membru NATO prin argumente incontestabile, bazate pe: extinderea climatului de stabilitate către estul continentului european, rolul strategic pe care România îl deţine în promovarea stabilităţii şi echilibrului în Balcani...".

În acelaşi sens, secretarul general al NATO a detaliat: "Consider că regiunea balcanică se îndreaptă cu hotărâre în direcţia corectă: spre întărirea climatului de securitate, consolidarea democraţiei şi sporirea prosperităţii. Cel mai semnificativ semnal al progreselor înregistrate este că ţările din această zonă au oferit un sprijin puternic şi hotărât campaniei antiteroriste. Nimic nu poate indica mai clar valoarea integrării lor în comunitatea euro-atlantică! Tocmai din acest motiv, procesul de extindere a NATO va continua în luna noiembrie, când, în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Praga, şefii de stat şi de guvern din statele membre ale Alianţei vor invita la aderare unul sau mai multe din cele nouă state candidate – mai probabil şapte dintre acestea. Logica unei asemenea decizii este clară. Prin procesul de extindere şi aderare, Alianţa încurajează reformele care contribuie la asigurarea stabilităţii în statele candidate şi le sprijină în cooperarea lor cu statele membre NATO în probleme de securitate. Prin admiterea oficială în Alianţă a statelor care îndeplinesc standardele NATO, Alianţa Nord-Atlantică integrează această stabilitate şi, în acelaşi timp, lărgeşte coaliţia permanentă a democraţiei, pe care NATO o reprezintă...".

România are multe argumente bune în favoarea aderării ei la NATO la apropiatul summit de la Praga – se afirmă într-un comentariu apărut în influentul cotidian german **"Frankfurter Allgemeine Zeitung".** Două dintre aceste argumente le constituie dimensiunea şi poziţia geografică. Cu cele 21,7 milioane de locuitori, România este, şi acum, cea mai populată şi mai mare ţară din Europa de sud-est. La aceste proporţii naturale se adaugă poziţia geostrategică a României, între Carpaţi şi Marea Neagră – se scrie în ziarul citat. Ca să conchidă, în final: "Din această perspectivă, românii sunt îndreptăţiţi să facă parte din Alianţa Nord-Atlantică şi Uniunea Europeană".

Tot astfel se consideră şi în **Declaraţia finală** a recentei reuniuni de la Istanbul a miniştrilor apărării din Bulgaria, România, Grecia şi Turcia. "Turcia şi Grecia – se spune în acest document – consideră că Sofia şi Bucureştiul au înregistrat progrese vizibile în cadrul eforturilor de aderare la NATO şi sunt pregătite să acceadă în Alianţă... România şi Bulgaria ar trebui să fie admise în Alianţă, iar invitaţia în acest sens ar trebui făcută în cadrul summit-ului de la Praga... Prin eforturile depuse pentru menţinerea păcii în Balcani şi prin aportul lor la combaterea terorismului, România şi Bulgaria merită să fie invitate să adere la NATO. Această poziţie va fi susţinută şi la Praga! Acceptarea celor două ţări ca membre NATO este foarte importantă pentru echilibrul şi stabilitatea regională. În plus, flancul sudic al Alianţei se va întări considerabil cu cele două state în cadrul NATO".

Integrarea României în NATO este susţinută puternic şi de cei mai noi membri ai Alianţei. Astfel, cu prilejul recentei vizite oficiale în ţara noastră, **preşedintele Ungariei, Ferenc Madl,** a declarat: "Budapesta a sprijinit şi sprijină aderarea României la NATO. Integrarea cât mai rapidă a României în Alianţa Nord-Atlantică este şi în interesul Ungariei, aceasta contribuind la întărirea stabilităţii şi securităţii în regiune". La rândul său, **ministrul polonez al apărării, Jerzy Szmajdzinski,** a precizat că autorităţile de la Varşovia susţin lărgirea NATO, la Praga, cu şapte noi membri, printre care să se numere şi România. "Locul României este în Alianţă, ea demonstrându-şi deja ataşamentul faţă de Organizaţie şi capabilităţile politice, diplomatice şi militare".

Până la summit-ul de la Praga, din zilele de 21 şi 22 noiembrie 2002, au mai rămas circa 40 de zile. La această dată, ideea lărgirii Alianţei Nord-Atlantice cu şapte noi membri, printre care şi România, este cvasiacceptată. Dar decizia politică finală se va lua la Praga! Să sperăm că ţara noastră se va regăsi pe lista "admişilor" şi că vom deveni, în scurt timp, membru de facto **şi** de jure **al NATO. Am făcut eforturi deosebite pentru aceasta, dar va trebui să facem şi în continuare. Mai bine de 80 la sută dintre români sunt dispuşi să meargă înainte pe cartea NATO!**

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE

NATO RESPONS FORCE. În cadrul reuniunii miniştrilor apărării ai statelor membre ale NATO (Varşovia, 24–25 septembrie 2002), secretarul american al apărării, Donald Rumsfeld, a prezentat proiectul S.U.A de creare a unei noi forţe de reacţie rapidă a NATO (NATO RESPONSE FORCE – Forţa de Răspuns a NATO), care să poată fi dislocată în cadrul războiului împotriva terorismului şi în vederea contracarării altor ameninţări pe plan internaţional şi care, în caz de necesitate, să poată interveni şi în zone de conflict din afara graniţelor NATO. Forţa ar urma să cuprindă circa 20.000 de militari din SUA, Canada şi Europa şi să aibă la bază brigăzi de câte 5.000 de militari, care să poată fi dislocate într-un interval de 7 până la 30 de zile – informează agenţiile **ASSOCIATED PRESS** şi **PAP.**

RAPORT. Surse oficiale aparţinând Serviciului german de Informaţii, citate de agenţia **REUTERS,** au făcut cunoscut, printr-un raport confidenţial, că Irakul dispune de un avion militar fără pilot, posibil un aparat de tipul "MiG-23", modificat, capabil să transporte substanţe toxice de luptă la o distanţă de aproximativ 1.000 de kilometri. Potrivit aceloraşi surse, irakienii se preocupă, în prezent, de dezvoltarea armelor biologice, printre care şi cele capabile să transporte antraxul.

MODERNIZARE. Din Moscova, agenţia **ITAR-TASS,** citând surse ale Ministerului Apărării al Federaţiei Ruse, relatează că, până în anul 2005, Rusia va aloca 250 milioane de dolari pentru achiziţionarea de tehnică, modernizare şi efectuarea de lucrări de proiectare-experimentare. Alocarea acestor fonduri vizează, prioritar, modernizarea bombardierelor strategice "TU-160" şi "TU-95 MS", a aparatelor aviaţiei de asalt şi de vânătoare, a câtorva tipuri de rachete aer-aer şi aer-sol, precum şi a avioanelor militare de transport de tipul "IL-76". Se preconizează, de asemenea, înzestrarea Forţelor Aeriene, în anul 2003, cu 6 avioane de luptă multifuncţionale de tipul "SU-30" şi 4 avioane de transport model "TU-214", iar până în anul 2004 cu 10 avioane de şcoală şi antrenament de tipul "IAK-130".

"VICTORY STRIKE III". Potrivit agenţiei **PAP,** în perioada 24 septembrie – 18 octombrie 2002, în poligoanele poloneze "Drawsko Pomorskie" şi "Wedrzyn", se desfăşoară exerciţiile aero-terestre cu numele de cod "Victory Strike III". La aplicaţie participă 5.000 militari americani (din cadrul Corpului 5 Aerian – Heidelberg, Germania) şi subunităţi poloneze de apărare antiaeriană. Sunt angrenate elicoptere de tipul "Apache Longbow" şi avionul de luptă model "F-16 Falcon". Scopul exerciţiului îl constituie perfecţionarea operaţiilor aeriene de lovire în adâncime, precum şi testarea capacităţii de dislocare rapidă a Corpului 5 Aerian şi de susţinere a punctului de comandă şi a elementelor de sprijin.

CONTRACT. Experţi polonezi şi ruşi în domeniul Forţelor Aeriene au finalizat, recent, contractul de modernizare a 22 de avioane de tipul "MiG-29", aflate în dotarea Forţelor Aeriene Militare poloneze – informează agenţiile **ITAR-TASS** şi **PAP.** Pe de altă parte, Administraţia americană a propus Poloniei acordarea unui credit de 3,8 miliarde de dolari pentru achiziţionarea a 48 de avioane "F-16". Urmează ca Guvernul de la Varşovia să facă alegerea...

REMANIERE. După cum informează agenţia **UPI,** primul-ministru al Japoniei, Junichiro Koizumi, a procedat la o remaniere parţială a Guvernului de la Tokyo. Au fost înlocuiţi din funcţii ministrul apărării, ministrul de finanţe şi ministrul agriculturii. În urma remanierii, portofoliul apărării a revenit lui Shigeri Ishiba, care este noul director general al Agenţiei pentru Apărare.

"COOPERATIVE ADVENTURE EXCHANGE-2002". Surse militare din Kiev, citate de agenţia **FRANCE PRESSE,** informează că în perioada 26 septembrie – 5 octombrie 2002, în poligonul "lavoriv" din regiunea Lvov (Ucraina), s-a desfăşurat o aplicaţie militară "COOPERATIVE ADVENTURE EXCHANGE-2002", din cadrul programului "Parteneriat pentru Pace". Au participat 3.000 de militari din 12 ţări membre ale NATO (Belgia, Cehia, Danemarca, Germania, Italia, Luxemburg, Norvegia, Polonia, Marea Britanie, SUA, Turcia, Ungaria) şi 6 ţări partenere (Azerbaidjan, Bulgaria, Georgia, Republica Moldova, Macedonia, Ucraina). Exerciţiul a avut ca scop experimentarea procedurilor de desfăşurare a unei forţe multinaţionale care, ulterior, va acţiona în misiuni de pace sub egida NATO.

"FORPOST–2002". După cum relatează agenţia ITAR-TASS, în Ucraina se desfăşoară, începând cu data de 10 septembrie a.c., aplicaţia militară "FORPOST–2002", care are ca scop verificarea stadiului de pregătire al Forţei de Reacţie Rapidă. La exerciţii participă circa 6.500 de militari, care dispun de 20 avioane de luptă, 12 elicoptere de transport, 9 nave şi vedete de luptă. La sfârşitul aplicaţiei se vor executa trageri de luptă cu muniţie reală. Exerciţiul este condus de şeful Statului Major General al Forţelor Armate ale Ucrainei, generalul-colonel Aleksandr Zatinaiko.

ACCIDENTE AVIATICE

■ **"IL-38" (INDIA).** La data de 1 octombrie 2002, două avioane de transport de tipul "IL-38" (de producţie rusească), aparţinând Forţelor Aeriene ale Indiei, s-au ciocnit în aer în timpul unui miting aviatic ce a avut loc în regiunea Goa, din vestul Indiei. Potrivit unor surse oficiale locale, citate de agenţia **FRANCE PRESSE,** aeronavele decolaseră de pe aeroportul de la Palaji, iar în urma impactului cei 12 membri ai echipajelor şi trei persoane de la sol şi-au pierdut viaţa.

■ **"Mi-2" (GEORGIA).** Potrivit unei ştiri difuzate de agenţia **ITAR-TASS,** un elicopter militar de tipul "Mi-2", aparţinând trupelor de grăniceri ale Georgiei, s-a prăbuşit în apropierea capitalei ţării, Tbilisi. Cei doi membri ai echipajului şi-au pierdut viaţa. Nu se cunosc încă împrejurările şi cauzele accidentului.

■ **ELICOPTER MILITAR (ALGERIA).** Agenţia de ştiri **STATE MEDIA** a făcut cunoscut că un elicopter militar algerian s-a prăbuşit în provincia Sidi Bel Abbes, la circa 380 kilometri vest de oraşul Alger. Potrivit sursei, accidentul s-a produs din cauza unei defecţiuni tehnice, care a provocat moartea celor doi membri ai echipajului (un pilot-instructor şi un pilot-elev).

TREI OFIŢERI AVIATORI ROMÂNI LA „COOPERATIVE ZENITH-2002"

ACŢIUNI ŞI REZULTATE LA NIVELUL STANDARDELOR NATO

Aşa cum am promis cititorilor revistei "CER SENIN" în numărul nostru anterior, revenim cu amănunte despre desfăşurarea, în perioada 3–13 septembrie 2002, a exerciţiului NATO/PfP "COOPERATIVE ZENITH-2002". Iar detaliile şi concluziile ne sunt oferite de domnul căpitan-comandor Tache Jurubescu, cel care a îndeplinit, pe timpul exerciţiului, funcţia de director al celulei de căutare-salvare întrunită (JSRC).

– Pentru început, domnule căpitan-comandor, vă rugăm să vă referiţi la elementele de bază ale exerciţiului: loc de desfăşurare, participanţi, scopuri, misiuni.

– Exerciţiul "COOPERATIVE ZENITH-2002" s-a constituit într-o aplicaţie de comandament asistată de calculator şi s-a desfăşurat la baza aeriană Moody, din localitatea Valdosta, statul american Georgia. La exerciţiu au participat 45 de ofiţeri din cinci ţări membre ale NATO (Statele Unite ale Americii, Canada, Marea Britanie, Portugalia şi Olanda) şi 11 state partenere (Bulgaria, Estonia, Georgia, Letonia, Lituania, Macedonia, România, Slovacia, Suedia, Ucraina şi Uzbekistan), precum şi câte un ofiţer-observator din Iordania, Mauritania, Maroc şi Tunisia – ţări membre ale "Dialogului Mediteranean".

Exerciţiul în sine a constituit un antrenament în comun al ofiţerilor din ţările membre ale Alianţei Nord-Atlantice cu cei aparţinând unor ţări partenere în scopul unei mai bune înţelegeri a modului în care NATO gestionează, la solicitarea Consiliului de Securitate al ONU, crizele apărute în diferite zone geografice. În exerciţiu au fost implicate structuri NATO pentru a asigura monitorizarea întregii activităţi, aşa-numita "White Cell" ("Celula Albă"), care a cuprins echipe de control în domeniul operaţiilor, informaţiilor, situaţiei forţelor şi al tehnicii utilizate, precum şi o celulă de răspuns pentru operaţii aeriene, o celulă de căutare-salvare întrunită şi "jucători" care au simulat eşaloanele superioare şi subordonate. Ofiţerii care au încadrat Centrul Multinaţional de Operaţii Aeriene (CAOC) au fost selecţionaţi atât din ţările membre NATO, cât şi din ţările partenere. Întregul exerciţiu s-a desfăşurat în structurile CAOC, asistat de calculator, cu folosirea exclusivă a limbii engleze, a procedurilor şi documentelor tipizate ale Alianţei Nord-Atlantice.

– În ce a constat, propriu-zis, exerciţiul "COOPERATIVE ZENITH-2002"?

– Exerciţiul a avut, ca şi conferinţele ce i-au premers, două părţi distincte: o parte **pregătitoare** şi o parte **practică,** simulând perfect realitatea. Partea pregătitoare a cuprins prezentarea şi discutarea elementelor specifice ale exerciţiului şi a constat în organizarea unor briefinguri, precum şi antrenament practic pe funcţiile ce au fost nominalizate şi încadrate de ofiţerii participanţi. Această parte s-a finalizat printr-un MINI-EX, timp de o zi, în condiţii similare celor reale, cu folosirea aparaturii specializate din CAOC. În această fază a exerciţiului s-au format cele patru celule ale Centrului de operaţii aeriene – celula de operaţii curente, celula de căutare-salvare întrunită, celula de planificare operaţii şi celula de cercetare – şi au fost numiţi directorii acestora. Eu am fost numit directorul celulei căutare-salvare întrunită (JSRC), din care au mai făcut parte doi ofiţeri lituanieni, un georgian şi un american. Sub conducerea directorilor, fiecare celulă şi-a făcut pregătirea specifică, exersând atribuţiile funcţiilor prevăzute în statul de organizare al exerciţiului.

Exerciţiul propriu-zis s-a desfăşurat pe durata a trei zile, cu folosirea documentelor şi procedurilor specifice NATO pentru acţiune în situaţii de criză. Scenariul aplicaţiei s-a dezvoltat în jurul unei situaţii create într-o ţară imaginară, care, datorită unor diferende de natură politică şi economică, a fost divizată în două provincii separate. Consiliul de Securitate al ONU a adoptat două rezoluţii succesive privind situaţia din ţara divizată, prin care a cerut combatanţilor normalizarea situaţiei pe cale paşnică şi a solicitat ţărilor membre să sisteze livrarea de arme şi echipament militar părţilor aflate în conflict, iar NATO – să ia toate măsurile pentru monitorizarea acordului de încetare a focului. Ca urmare a escaladării conflictului, Comitetul Militar al NATO a însărcinat Comandantul Suprem al Forţelor NATO din Atlantic (SALCANT) să constituie o Forţă Multinaţională Întrunită. Acesteia i-a revenit misiunea de a controla respectarea embargoului instituit de ONU, apărarea împotriva atacurilor din exterior, prevenirea infiltrărilor, controlul asupra zonei de separare, sprijin şi asistenţă în distribuirea materialelor de ajutor umanitar, apărare aeriană, patrularea la frontiere, menţinerea securităţii zonei de responsabilitate. Acţionând ca un CAOC real, structura constituită pentru acest exerciţiu a executat ordinele de misiune aeriană (ATO) pe baza planului principal al atacului aerian (MAAP) şi a directivelor pentru operaţii aeriene(AOD).

– Ce funcţii au îndeplinit ceilalţi doi ofiţeri români participanţi la exerciţiu şi cu ce probleme v-aţi confruntat dumneavoastră, în calitate de director al celulei căutare-salvare întrunită?

– Locotenent-comandorul Bogdan Calavie a îndeplinit funcţia de duty controller – controlor de serviciu – în cadrul celulei de operaţii curente. Practic, el a fost elementul de bază în arhitectura acestei celule, nemijlocit subordonat directorului, prin care treceau toate informaţiile. El trebuia să cunoască situaţia aeriană în fiecare moment al zilei şi să informeze despre aceasta celelalte celule din cadrul CAOC. Cel de-al treilea ofiţer român, **locotenent-comandorul Marius Ţent,** a încadrat funcţia de planificator specialist în războiul radioelectronic şi responsabil cu neutralizarea apărării aeriene a inamicului (EW/SEAD) în cadrul celulei de planificare operaţii. A executat următoarele tipuri de activităţi: identificarea, planificarea şi alocarea mijloacelor aeriene specifice misiunilor, în cadrul componentei aeriene a exerciţiului, realizarea secţiunii EW/SEAD din cadrul MAAP, introducerea şi gestionarea datelor privind aeronavele, cu ajutorul sistemului ICC, în cadrul exerciţiului aerian.

În ce mă priveşte, m-am confruntat cu dese schimbări privind disponibilitatea forţelor la dispoziţia celulei căutare-salvare întrunită şi a situaţiei din teatrul de operaţii, fiind obligat să îndeplinesc mai multe misiuni CSAR în acelaşi timp. Dar, prin implicarea tuturor ofiţerilor care au făcut parte din celula JSRC şi colaborarea permanentă, eficientă, cu ofiţerii din celulele operaţii curente şi cercetare, toate situaţiile au fost rezolvate în timp util, reuşind să "recuperăm" toţi supravieţuitorii, toate persoanele aflate în situaţii deosebite – piloţi catapultaţi din avioane, militari răniţi în acţiuni terestre, personal aparţinând unor organizaţii neguvernamentale sau Crucii Roşii. **Pentru felul în care celula al cărui director am fost a acţionat pe timpul exerciţiului, am primit în scris felicitările eşaloanelor superioare (Higher Headquarters),** fiind singurul director care s-a bucurat de acest privilegiu! De altfel, vreau să spun că toţi cei trei ofiţeri români au fost bine apreciaţi de către conducătorii exerciţiului, atât pentru nivelul ridicat de cunoaştere a limbii engleze, cât şi pentru profesionalismul şi stăpânirea fără reproş a procedurilor de lucru NATO, inclusiv cu calculatorul. Este încă o recunoaştere – oficială – a capabilităţii ofiţerilor din Forţele Aeriene ale României, a seriozităţii şi răspunderii cu care noi, românii, ne facem datoria în misiunile în care suntem trimişi. Şi sunt sigur că aşa ne vom comporta şi în următoarele misiuni.

A consemnat
Colonel (r) NICOLAE RADU

CER DESCHIS – UN DECENIU DE EFORTURI {I PERFORMAN}E

Tratatul Cer Deschis a fost semnat la 24 martie 1992. Sunt 34 state semnatare şi 7 cu statut de observator (septembrie 2002). Zona de aplicare: America de Nord (S.U.A şi Canada), Europa (statele NATO, Europa Centrală şi de Est), Asia (teritoriul ex-sovietic). El a fost conceput în ideea creşterii deschiderii şi transparenţei, monitorizării aplicării tratatelor şi acordurilor de control armamente, întăririi capacităţii OSCE de prevenire a conflictelor şi gestionare a crizelor, protecţiei mediului, monitorizării urmărilor catastrofelor naturale.

Misiunea comună româno-americană CER DESCHIS, efectuată de curând în Italia, şi-a atins scopurile. Echipa noastră a mai trecut un examen şi este pregătită să execute, conform înţelegerilor stabilite, alte misiuni în spaţiul aerian naţional sau al altor state.

Împreună cu domnul **comandor ing. Liviu Grigorescu, şeful Biroului Cooperare Regională şi Cer Deschis din Secţia Controlul Armamentelor şi Verificare,** încercăm să punctăm câteva momente ale acestui regim, cum este numit în documentele oficiale, la care ţara noastră participă încă din anul 1991, prin acordul bilateral cu Ungaria, apoi, prin aplicarea Tratatului Multilateral, cu mai multe state. Timp în care s-a acumulat o experienţă valoroasă, fapt ce a făcut ca unele state părţi să solicite executarea de misiuni comune cu România, având în vedere, îndeosebi, posibilitatea unei bune cooperări în pregătirea personalului şi sistemelor naţionale Cer Deschis proprii. Au fost efectuate astfel de misiuni în cooperare cu Turcia, Franţa, Germania, S.U.A. La rândul ei, România a beneficiat de sprijinul, inclusiv material, al statelor cu care a cooperat, mai ales al Franţei şi Germaniei.

În cei zece ani de la semnarea Tratatului Cer Deschis, România şi-a îndeplinit integral obligaţiile asumate. Toate statele părţi care au întreprins zboruri de observare deasupra ţării noastre au remarcat corectitudinea şi rigurozitatea cu care sunt aplicate prevederile documentelor de referinţă.

România este considerată ca fiind una din ţările cu o bună organizare a sistemului Cer Deschis, cu un colectiv de experţi de înaltă calificare în domeniu. Chiar dacă, în decursul unui deceniu, personalul nu a fost mereu acelaşi. Unii au trecut în rezervă, alţii au primit diverse însărcinări. Dar ştafeta răspunderii pentru o întreprindere atât de serioasă, a muncii şi experienţei – unice în cea mai mare măsură – a fost preluată de cadre cu o instrucţie şi o educaţie demne de evidenţiat.

"Cu deosebire – ne spune domnul comandor inginer Grigorescu – **sistemul nostru Cer Deschis este apreciat pentru procedurile foarte precise de planificare a misiunilor, sistem existent la Secţia Controlul Armamentelor şi Verificare, precum şi pentru modul în care echipajul avionului An-30, aparţinând Bazei 90 Transport Aerian, implementează planurile stabilite".**

Ca [redacted]

Reamintim că regimul Cer Deschis constă în executarea de zboruri de observare, cu înregistrarea de către senzorii de la bordul aeronavei a informaţiilor privind suprafaţa teritoriului survolat. Ruta este stabilită de partea observatoare, care poate survola, fără excepţii, orice punct al teritoriului părţii observate. Aceasta din urmă are dreptul să monitorizeze executarea zborului Cer Deschis, inclusiv prin prezenţa la bordul aeronavei a monitorilor proprii. Informaţiile înregistrate de senzori pe timpul zborurilor sunt disponibile pentru orice alt stat parte.

Până la 3 octombrie a.c., în România au efectuat asemenea zboruri 22 de state, printre care Franţa, Germania, Marea Britanie, S.U.A, Ucraina, Bulgaria, Turcia, Grecia ş.a. Ţara noastră a executat misiuni Cer Deschis în 15 ţări. Toate încheiate foarte bine. Ceea ce reprezintă o performanţă. Pentru ambele situaţii. Fiindcă dincolo de zborurile ca atare, pregătirea misiunilor, fie că acestea au loc pe teritoriul naţional, fie în afară, necesită eforturi considerabile pentru ca totul să se desfăşoare cu o precizie matematică. Martori la câteva momente ce au premers efectuarea unei misiuni Cer Deschis în ţara noastră, am rămas impresionaţi de volumul de muncă depus de personalul ce încadrează biroul şi secţia menţionate şi nu mai puţin de echipajele şi specialiştii de la Baza 90 Transport Aerian. Începerea unei misiuni este condiţionată de îndeplinirea la timp, de către toate structurile implicate, a condiţiilor necesare pentru fiecare fază de derulare a activităţilor. Se acţionează cu răspundere maximă, ştiut fiind că importanţa şi caracterul misiunii nu permit nici un rabat de la prevederile legale deoarece, altfel, ar putea fi afectată credibilitatea ţării şi pusă în discuţie buna credinţă în îndeplinirea obligaţiilor internaţionale asumate.

Planificarea, organizarea, desfăşurarea şi evaluarea unor asemenea misiuni angajează deopotrivă, alături de compartimentele din cadrul Departamentului pentru Integrare Euroatlantică şi Politica de Apărare la care am făcut referire până acum, structuri din Statul Major General, din Statul Major al Forţelor Aeriene, alte direcţii centrale şi servicii. Un angrenaj complex care funcţionează ireproşabil. Dar, alături de structurile de specialitate din Ministerul Apărării Naţionale, în îndeplinirea misiunilor Cer Deschis sunt implicate elemente şi din alte ministere: al Transporturilor, de Interne, Finanţelor Publice, precum şi alte structuri guvernamentale.

Faptul că în "Comunitatea Cer Deschis", cum plastic denumea comandorul ing. Grigorescu totalitatea statelor părţi, am fost solicitaţi pentru o misiune ca aceea din Italia, înseamnă, într-un fel, că S.U.A aveau nevoie de un partener calificat. S-a demonstrat, pentru prima dată în cei zece ani de aplicare a Tratatului, posibilitatea executării unei misiuni cu echipă multinaţională (S.U.A – România), fiecare membru în echipă lucrând individual, pe post. Acest lucru a fost posibil datorită bunei integrări a celor două echipe şi stabilirii corecte a procedurilor comune de operare, obţinute prin executarea anterioară a patru misiuni comune.

Există certitudinea că echipa română poate executa, la cerere, misiuni de complexitate crescută, continuitatea în cooperarea cu S.U.A fiind benefică. Avionul An-30, apreciat ca fiind cel mai bine realizat, din proiectare, pentru a fi utilizat în misiuni Cer Deschis, trebuie, potrivit Tratatului, certificat. Act ce presupune îndeplinirea integrală a condiţiilor tehnice şi de performanţă stabilite prin Tratat. Sunt state partenere care s-au oferit să ne sprijine. După cum se impune achiziţionarea tuturor echipamentelor necesare atingerii standardelor Cer Deschis, care, pe lângă completarea echipării aeronavei şi a laboratorului de la Baza 90 Transport Aerian, mai include asigurarea calculatoarelor şi programelor specifice necesare atât la Statul Major al Forţelor Aeriene, cât şi la Secţia Controlul Armamentelor şi Verificare. În mâna unor profesionişti, cum sunt cei de la Cer Deschis, toate acestea ar spori capabilităţile sistemului.

PETRE BÂNĂ

La Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene au depus Jurământul Militar elevii din anul întâi

Legământ pentru o viaţă

Elevii din anul întâi de la Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene au depus Jurământul Militar. Într-o atmosferă specifică unor astfel de evenimente, tinerii care îşi doresc să devină profesionişti într-o categorie de forţe armate deosebită au jurat credinţă patriei având drept martori Drapelul de Luptă al şcolii şi propriile lor conştiinţe.

Ei au jurat să devină buni militari, apărători ai ţării, dar şi specialişti profesionişti în domeniul aviaţiei, radiolocaţiei, artileriei şi rachetelor antiaeriene.

La ceremonialul depunerii Jurământului Militar au participat părinţi, fraţi, surori, rude venite de prin toată România. De asemenea, au fost prezenţi factori responsabili locali, între care primarul Mediaşului, oameni de afaceri, directori ai unor întreprinderi şi societăţi economice şi comerciale. A fost prezent **generalul Constantin Gheorghe, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene**.

Emoţionaţi, pătrunşi de importanţa momentului, elevii din anul întâi al şcolii, între care se află şi câteva fete, au rostit cu convingere şi hotărâre cuvintele legământului suprem

General-locotenent Constantin Gheorghe

După rostirea cuvintelor sacre, s-a adresat elevilor generalul Constantin Gheorghe care a subliniat că: "Legământul făcut astăzi este, înainte de toate, un reper moral, dar şi juridic; un reper la care, de acum înainte, trebuie să vă raportaţi orice gând şi faptă. Jurământul Militar reprezintă gestul major prin care vă angajaţi să continuaţi opera glorioasă a înaintaşilor, să vă slujiţi ţara cu cinste, cu vrednicie, cu conştiinţa răspunderilor pe care vi le-aţi asumat, indiferent cât de greu vă va fi!"

Apoi, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene a adăugat: "În acest ceas de legământ suprem, vă cer să respectaţi întocmai litera şi spiritul Jurământului, legile şi regulamentele militare, să învăţaţi cu seriozitate şi sârguinţă, să vă ascultaţi fără şovăire comandanţii, dascălii. Nu vă lăsaţi descurajaţi de greutăţile inerente, de nereuşitele de moment, de frustrările caracteristice mediului militar. Aţi venit în această şcoală pentru a dobândi o profesie, pentru a vă călii fizic şi psihic, pentru a învăţa să slujiţi cu cinste şi demnitate Forţele Aeriene. Sunt sigur că veţi reuşi! Am încredere în voi. În băieţi şi-n fete, deopotrivă. Şi ele, fetele, se află la un greu şi important examen al vieţii. Mai ambiţioase, cum le ştiu, decât băieţii, am încredere că vor depăşi greutăţile şi vor fi mereu în fruntea evidenţiaţilor".

Comandor Gh. Milea

Comandantul şcolii, comandorul Marian Milea, ne-a relatat că elevii de anul întâi s-au integrat relativ uşor în programul de instruire şi învăţământ, s-au pregătit intens pentru depunerea Jurământului Militar şi a anticipat că vor forma o promoţie cu care instituţia se va putea mândri. "Depunerea Jurământului este un moment foarte important pentru cariera lor, pentru întreaga lor viaţă. Au fost emoţii şi din partea elevilor, dar şi din partea noastră, a comandanţilor, a lectorilor şi instructorilor. Sunt sigur că vor găsi resursele pentru a acumula tot ceea ce lectorii şi instructorii le vor oferi. Au şi forţa, şi interesul, şi condiţiile necesare pentru a realiza acest lucru. Sunt încrezător în perspectivele lor" – a adăugat interlocutorul nostru.

Prestigioasă instituţie de învăţământ, cu o puternică tradiţie, înfiinţată în anul 1920, Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene oferă tinerilor ce au ales cariera militară condiţii deosebite de studiu. Laboratoare de specialitate utilate cu material didactic ce ţine pasul cu dotările existente, laboratoare de informatică, de limbi străine, cărora li se adaugă un valoros colectiv didactic.

Cu o parte din elevi am avut şi scurte discuţii. Ei cred că depunând Jurământul Militar şi-au manifestat maturitatea, intenţia nestrămutată de a deveni militari profesionişti în domenii de mare interes, iar actul acesta va fi un punct de sprijin în activitatea viitoare.

"Am ales cariera militară – ne-a spus elevul Ciprian Cucu – din convingeri personale, meseria de militar fiind o meserie de viitor. Nu am avut în familie militari. Ştiu că armata creează profesionişti şi sunt convins că atunci când voi termina şcoala voi face parte dintr-o elită".

Eleva Amelia Bărăitaru

Elevul Constantin Checheriţă a susţinut că a luat această decizie "pentru a face parte dintr-un sistem în care societatea are încredere, în care nimic nu se face la întâmplare şi, de ce nu, pentru stabilitatea pe care o oferă acest sistem".

Elev C. Checheriţă

Evident, regimul dintr-o instituţie militară de învăţământ este diferit de cel din instituţiile civile: cazarma, programul riguros, instrucţia de front. Pare greu de crezut că pentru o fată intrată pe porţile şcolii, fără a avea posibilitatea să iasă când doreşte la plimbare, la un film, la discotecă, este uşor. Dar fetele s-au adaptat la fel de repede ca băieţii.

"Nefiind nici o diferenţă în programul de pregătire, având aceleaşi obligaţii ca şi colegii noştri, cu ajutorul lor şi al cadrelor am reuşit să ne adaptăm rapid la noile condiţii, în ciuda greutăţilor începutului", ne-a mărturisit eleva Amelia Bărăitaru.

Deşi încă adolescenţi, interlocutorii noştri gândesc matur, relevant pentru perspectivele lor în instruire şi devenire profesională. Aşa cum, nu avem nici un dubiu, gândesc toţi elevii din anul întâi de la Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene.

Elev Ciprian Cucu

Din bazele de instrucţie, în unităţile de luptă

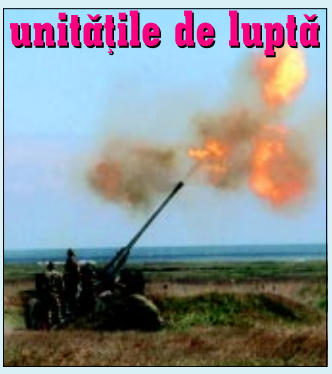

O nouă serie de militari în termen şi militari cu termen redus a fost repartizată unităţilor din structura Statului Major al Forţelor Aeriene. Cei peste 1.800 de soldaţi s-au pregătit în specialităţi precum: servanţi pentru tunurile antiaeriene, servanţi pentru fluxul tehnologic al rachetelor sol-aer, servanţi pentru tehnica poligonului de trageri antiaeriene, operatori pentru aparatura sistemelor de rachete sol-aer, operatori pentru aparatura de cercetare radio şi bruiaj electronic, operatori radio, radiotelegrafişti, planşetişti, electromecanici şi şoferi.

Nivelul de cunoştinţe acumulate de militarii acestei serii, pe parcursul celor 4 luni de pregătire centralizată, a fost evaluat de comisii mixte, formate din cadre militare şi militari angajaţi pe bază de contract din bazele de instrucţie, şcolile de aplicaţie, unităţile şi marile unităţi beneficiare. Domnul **colonel Pavel Cociobanu** ne-a informat, în calitate de coordonator al activităţilor comisiilor de evaluare, că această serie de militari a obţinut rezultate bune şi foarte bune în cadrul procesului de instruire.

Examene pentru radiolocatorişti

Începând cu fiecare an, în luna octombrie, radiolocatoriştii intră în "sesiunea" de examene pentru obţinerea sau menţinerea titlului de specialist de clasă.

Primii testaţi au fost radiolocatoriştii din cadrul Academiei Forţelor Aeriene. Atât partea teoretică a examenului, constând în teste grilă, cât şi cea practică au fost susţinute într-o unitate de radiolocaţie. A fost un bun prilej pentru examinaţi, având în vedere că îşi desfăşoară activitatea în sistemul de învăţământ, să intre în contact cu realitatea din domeniu, fapt ce va contribui, în mod cert, la îmbunătăţirea procesului de formare a viitorilor radiolocatoriştii. Deşi gradul de dificultate al probelor a fost ridicat, au absolvit toţi participanţii la examenul de obţinere (menţinere) a titlului de specialist de clasă.

În condiţiile actuale, titlul de specialist de clasă mai reprezintă un criteriu de performanţă? **Colonelul Nicolae Tănase,** preşedintele comisiei de examinare, ne-a precizat că "titlul de specialist de clasă a fost şi rămâne o formă de perfecţionare a pregătirii de specialitate, dar şi de apreciere a gradului de pregătire a personalului".

Urmează să susţină acest examen şi cadrele militare din comandamentul Statului Major al Forţelor Aeriene şi subunităţile subordonate, activitatea urmând a se încheia la sfârşitul lunii octombrie. **(C.P.)**

Femei şi arme – două substantive de acelaşi gen

La Comandamentul Operaţional Aerian Principal

Femei subofiţeri de succes

Aşa cum informam în numărul anterior al publicaţiei noastre, la Comandamentul Operaţional Aerian Principal – care a intrat în funcţiune la 1 septembrie 2002 – se urmăreşte realizarea unei noi structuri de personal. Între altele, s-a diminuat mult numărul salariaţilor civili şi a crescut cel al subofiţerilor. Aici apare un element interesant: foştii salariaţi civili care îndeplineau funcţiile de "operator control spaţiu aerian" au solicitat trecerea în rândul cadrelor militare. Şi cum aceste funcţii erau îndeplinite în cele mai multe cazuri de către femei, a apărut necesitatea pregătirii din punct de vedere militar a nu mai puţin de 60 de reprezentante ale sexului frumos.

O primă serie de subofiţeri femei a parcurs o parte a activităţii de pregătire. Aceasta s-a desfăşurat la Şcoala de Aplicaţie pentru Radiolocaţie, s-a întins pe o perioadă de trei săptămâni şi a cuprins: instrucţie de front, pregătire fizică, trageri cu armamentul de infanterie, sociologie şi relaţii interumane, legislaţie şi regulamente.

O premieră în toată regula, o serie de noi probleme complicate, dar şi o provocare. Vor reuşi oare bărbaţii, în cazul acesta comandanţi, cadre didactice, instructori, să nu cedeze tentaţiei de a face concesii eternului feminin? Au înţeles repede că pericolul nu era aşa de mare fie şi pentru simplul fapt că, de exemplu, nu existau (şi nici nu puteau fi create) condiţii de cazare speciale pentru femei.

"Deşi era o problemă de mentalitate pentru şcoală, nici o concesie nu a fost făcută, nici din punctul de vedere al cazării şi al hrănirii, nici din punctul de vedere al programului sau al exigenţelor în ceea ce priveşte evaluarea. Este adevărat că, de exemplu, la pregătirea fizică există bareme separate pentru fete şi pentru băieţi, elaborate de specialiştii din Statul Major General, dar asta a fost probabil singura diferenţă existentă. Fetele s-au adaptat excelent, au dat dovadă de o voinţă ieşită din comun, ba chiar uneori au depăşit băieţii aflaţi în situaţii similare. Nu au existat nici un fel de nemulţumiri" – ne-a spus domnul **colonel Vasile Ostanschi,** comandantul şcolii.

Mai sunt şi stângăcii, şi erori, dar ce fete frumoase...!

Întrebate ce semnificaţie are pentru ele trecerea în rândul subofiţerilor activi, fetele au răspuns aproape la unison: **"aceea a unei dorinţe împlinite".**

"Acum avem responsabilităţi mult diferite. Am acumulat deja multe cunoştinţe într-un timp foarte scurt. Am făcut faţă destul de bine programului şi nu ne-a fost greu", ne-a mărturisit **plutonierul Gabriela Manea.**

"Încazarmarea nu a reprezentat o problemă. Am avut mai mult timp pentru studiul individual. Pe lângă prieteniile deja existente, s-au format altele noi. Am înţeles şi noi ce înseamnă sentimentul de camaraderie format numai în armată, despre care ne povesteau taţii sau soţii noştri. Este minunat să ştii că ai în permanenţă alături de tine pe cineva pe care te sprijini la greu sau să poţi, în momente dificile, să acorzi sprijinul de care are nevoie colega ta" – acestea sunt impresiile cu care părăseşte primul modul din formarea sa ca militar **plutonierul Mihaela Lăzărescu,** al cărei fiu, în ziua în care s-a realizat documentarea, împlinea vârsta de 13 ani.

De ce le-o fi fost greu instructorilor să păstreze liniştea în clasă?!

Pentru toate fetele, un adevărat model de comportament, în toate situaţiile, l-a reprezentat în această perioadă **sergentul-major Cătălina Radu,** viitoare mămică. Având în vedere deprinderile sale fizice şi mentale de sportiv, Cătălina a abordat totul cu voinţă, cu ambiţie şi a obţinut rezultate pe măsură. "Dacă ea a putut, trebuia să putem şi noi", spuneau colegele. Suntem convinşi că armata are un viitor soldat care a început instrucţia încă din pântecele mamei.

Comandantul de pluton, **locotenentul Cristian Niculăiţă,** este convins că fetele se vor descurca excelent în carieră, având în vedere naturaleţea, maturitatea de care au dat dovadă şi uşurinţa cu care s-au adaptat acestei situaţii inedite.

Pregătirea lor va continua cu un curs de pregătire de specialitate ce se va desfăşura la Comandamentul Operaţional Aerian Principal, o altă serie de subofiţeri femei urmând a veni la Şcoala de Aplicaţie.

Atât pentru fete, cât şi pentru colectivul Şcolii nu poate fi folosit decât un cuvânt: felicitări!

Sergentul-major Cătălina Radu – o viitoare mămică inimoasă, bătăioasă

Foto şi text:
ADRIAN SULTĂNOIU

Performanţe în domeniul rachetelor sol-aer

ASRAD

Forţele militare multinaţionale se desfăşoară din ce în ce mai rapid şi, tot mai frecvent, în diferite zone de conflict de pe glob. În acest context, cele mai multe state membre ale Alianţei Nord-Atlantice îşi dezvoltă propriile forţe de reacţie rapidă – un demers deosebit de costisitor, având în vedere faptul că succesul misiunilor acestor unităţi de elită este condiţionat, printre altele, de performanţele tehnicii de luptă.

În domeniul rachetelor sol-aer, un sistem de luptă performant trebuie să fie compact, mobil, uşor de operat şi să aibă un timp de reacţie cât mai scăzut.

Sistemul ASRAD (Atlas Short Range Air Defence System), produs de firma STN ATLAS Elektronik, a fost conceput pornind de la specificul operaţiunilor de luptă ale forţelor de reacţie rapidă. Capabil să asigure apărarea antiaeriană a unei largi game de obiective (baze aeriene, porturi, depozite, sisteme de comunicaţii, centre de comandă etc.) şi a trupelor (aflate în marş sau dislocate în dispozitivul de luptă), sistemul ASRAD combate orice tip de aeronavă, în orice condiţii climaterice. Senzorii activi şi pasivi încorporaţi în aparatura electronică a sistemului permit utilizarea acestuia atât ziua, cât şi noaptea, indiferent de condiţiile meteo. Instalaţia de lansare, radarul tridimensional (sau, opţional, sistemul în infraroşu de cercetare şi urmărire a ţintei) şi interfaţa sistemului de comandă, control, comunicare şi informare (C^3I) asigură autonomia sistemului.

Marele avantaj al sistemului ASRAD constă în gestionarea tuturor operaţiunilor pe calculator, timpul necesar familiarizării operatorilor cu aparatura fiind redus considerabil. De asemenea, instalaţia de lansare poate fi comandată direct de pe transportor sau, prin cablu, de la o distanţă de până la 100 de metri. Sistemul are posibilitatea de a lucra cu diverse tipuri de rachete (dirijate în infraroşu sau laser), având în permanenţă 4 rachete gata pentru tragere şi 4 rachete pregătite pentru reîncărcarea instalaţiei de lansare.

Componentele sistemului ASRAD-R:

- Radar
- Unitate de control
- Unitate de comandă
- Instalaţie de lansare
- Rachete

Radarul (3-D HARD Ericsson);
– Tipul ..... tridimensional;
– Raza de acţiune ..... 20 km;
– Diagrama de directivitate ..... E = 0^0–35^0;
– Viteza de rotaţie ..... 40 rot/min.;
– Banda de lucru ..... 8,8–9,3 GHz;
– Urmărire automată ..... 20 de ţinte.

Instalaţia de lansare:
– Unghiul de rotire (B) ..... 360^0;
– Unghiul de înălţare (E) ..... -10^0 până la $+70^0$;
– Viteza de rotaţie ..... 56^0/sec.;
– Greutatea ..... 900 kg.

SIGURANŢA ZBORULUI – O PERMANENŢĂ VITALĂ

– Suntem, domnule căpitan-comandor inginer Cristian Dinu, la a doua convorbire. După prima întâlnire am lăsat timpul să mai aşeze unele lucruri. Am tot vorbit atunci despre securitatea zborului. Securitate sau siguranţă? Primul termen, atât de uzitat, decenii în şir, pare a fi căpătat alte conotaţii.

– Pe care le presupunea de altfel. Într-adevăr, trebuie lămurită terminologia, chiar dacă deja s-a trecut la cea cu sensul şi semnificaţia cuvenite. Iniţial, noi am preluat expresia franţuzească: **securité du vol.** Care, după cum au demonstrat, din păcate, şi tragicele evenimente din 11 septembrie 2001 petrecute în America, înseamnă, înainte de toate, măsurile care trebuie luate de către autorităţile de profil aeroportuare, cele de la bordul aparatelor de zbor, măsuri antitero prin care să se elimine cu desăvârşire prezenţa în aeronave a unor persoane cu intenţii criminale.

Siguranţa zborului nu are atribuţii în materializarea unor asemenea măsuri, sfera ei este largă. Pentru cunoscătorii în domeniu nu cred că are rost să detaliem. Cititorul mai puţin avizat în probleme de aviaţie va înţelege că siguranţa zborului presupune tot ceea ce depinde de calitatea aparatului de zbor, de profesionalismul personalului tehnico-ingineresc şi de specialitate, al controlorilor de trafic şi, cu deosebire, al personalului navigant, al piloţilor în primul şi în primul rând. Astfel încât, de la decolare până la aterizare totul să se petreacă în aşa fel încât misiunea să se încheie cu bine. Cum limba de circulaţie universală în aviaţie este engleza, folosim terminologia "Flight safety" (siguranţa zborului).

– Ştim că aveţi o bază de date din 1970 şi până acum. Lucraţi la o analiză a evenimentelor de zbor în 2002, comparativ cu 2001, chiar dacă anul nu s-a încheiat încă. Ce spun statisticile?

– De la an la an, noi avem nişte oscilaţii privind rata anuală a producerii premiselor şi evenimentelor grave de zbor. Există ani mai buni, mai răi, foarte răi. De pildă, în 1990, un accident grav s-a produs la aproximativ 26.000 de ore de zbor. În 1996, la 29.000 de ore. Dar am avut şi ani, cum a fost 1994, în care un eveniment grav de aviaţie a apărut la circa 4.800 ore de zbor. Se poate spune că în perioada 1990–2002 un eveniment grav a avut loc în intervalul cuprins între 12.700 şi 14.000 de ore de zbor.

– La americani care este situaţia, domnule inginer?

– De ce neapărat la americani? Nu ne putem compara cu ei. Nici cu celelalte state din NATO, unde marja este cam aceeaşi ca la americani. Între 50.000 şi 60.000 de ore de zbor, acolo se iveşte un eveniment grav. Este un adevăr ştiut de toată lumea: cu cât se zboară mai mult, cu atât rata producerii accidentelor este mai scăzută. La ei, media orelor de zbor executate anual de un pilot este de 200. La noi, numai comandorul Dorel Luca zbura 180, ajungând, uneori, şi la 200. Chiar dacă se va ajunge nu la 200, ci la 180, tot nu vom fi scutiţi, o perioadă relativ lungă, de evenimente la intervale mai mici. Abia după cinci-şase ani ar putea să se simtă o îmbunătăţire. Efectul remanenţei funcţionează implacabil.

– Care ar fi principalele cauze ale producerii evenimentelor?

Ca inginer, mă refer în primul rând la cele produse din vina factorului tehnic. Uzura morală, îmbătrânirea tehnicii de aviaţie, tendinţa de scădere a calităţii serviciilor prestate de unele unităţi de reparaţie şi fabricaţie din industria aeronautică în ultima vreme, controlul de calitate, mai experimentat, mai şcolit are obligaţia să-i spună celui mai tânăr unde şi de ce a greşit, cum să se îndrepte.

– Îmi amintiţi de anii de şcoală, când, după o noapte de nesomn din cauza unui vis cumplit, i-am raportat instructorului că nu pot zbura în ziua aceea. Şi n-am zburat. Dar, la fiecare pregătire preliminară, avea grijă, în hazul tuturor colegilor de grupă, să mă întrebe ce-am mai visat cu o noapte în urmă. Atât de mult m-a marcat faptul, încât, ulterior, nu i-am mai spus nimic. Nici măcar ce mi se întâmpla în zbor, şi aceasta în pofida gravităţii pericolului la care mă expuneam.

– Instructorul trebuie să fie şi un bun psiholog, un duhovnic dacă vreţi. Dar asupra acestui aspect vă propun să revenim.

■ De la securitate, la siguranţa zborului ■ În... remurul unor statistici ■ O activitate care nu se face prin cumul ■ Este sau nu nevoie de psihologi în bazele aeriene?

care este mai puţin riguros, au condus la producerea premiselor incidentelor şi chiar a accidentelor grave (cazul de la Câmpia Turzii, din martie 2002). Muncitorii, specialiştii nu mai sunt motivaţi. Stau cu "sabia lui Damocles" mereu deasupra capului. "Mă dau afară, sau mă trec în şomaj tehnic?" Restructurarea a afectat, din păcate, şi comisiile de reprezentanţi militari. Or, într-un asemenea domeniu, seriozitatea, profesionalismul, experienţa, răspunderea trebuie să fie dumnezeieşti. Nici când repari un camion n-ai voie să faci rabat de la calitate, chiar dacă acesta mai poate fi tras pe dreapta. Darămite un avion!

În toată această ecuaţie a siguranţei zborului factorul cel mai important este omul, calitatea, interesul, sinceritatea, răspunderea asumată de către cei implicaţi. Iată, există suspiciunea că nu toate premisele sunt raportate, asupra unora păstrându-se tăcerea. Din teamă, mai ales, dar şi din cauza birocraţiei. Nici comandanţii, nici locţiitorii n-ar trebui să ezite! Şeful este liderul unei echipe care trebuie informat la timp şi cu maximă obiectivitate despre tot ce se întâmplă sau s-ar putea întâmpla. Altfel, mocnite, estompate, şi cele mai mici ori nesemnificative carenţe pot genera premise sau evenimente grave. Cunoscute, raportate, s-ar lua măsurile cuvenite de prevenire, de înlăturare ori corijare.

Apoi, în aeronave nu urcă numai aşi. Şi piloţii cei mai experimentaţi pot comite erori. Din diferite motive. De la rutină, la supraestimarea calităţilor proprii.

Cei din alte arme ne considerau pe noi, aviatorii, mai libertini. În aviaţie a existat şi trebuie să dăinuie spiritul de democraţie. Dacă ai ceva de spus, să spui. Dacă unui om i se întâmplă ceva – nu-l blamezi, nu-l ironizezi. Cel

O altă chestiune, foarte serioasă, ce priveşte siguranţa zborului este pregătirea navigatorilor. Ei nu au beneficiat de aceeaşi pregătire ca a controlorilor de trafic civil, inclusiv accesul la tehnologiile respective. Avem probleme de abordaj cu avioanele civile. Anul trecut, de exemplu, la Timişoara, un MiG-21 LanceR s-a apropiat periculos de o aeronavă civilă străină. Un reproş de aceeaşi natură am primit cu doi ani în urmă de la TAROM, în urma unui alt pericol de abordaj.

Prin restructurare au plecat oameni foarte competenţi, cu experienţă în activitatea de siguranţă a zborului. Până să se formeze alţii, va mai trece timp. Unii se ocupă de această problemă prin cumul, ceea ce nu mi se pare normal. Este o treabă prea serioasă ca să fie făcută "printre altele". Ofiţerul cu siguranţa zborului trebuie să fie un profesionist desăvârşit, cu o cultură temeinică în domeniu aeronautic. A trecut demult vremea aprecierilor făcute pe baza "bunului simţ". Nu mai putem "cânta" ca lăutarii, după ureche, fără partitură. Siguranţa zborului este ca o orchestră simfonică. Cu dirijor, cu prim-solist, cu tot ce implică această mare scenă care este spaţiul aerian, foarte aglomerat în ultimul timp. Ofiţerul cu siguranţa zborului trebuie să fie stabil pe post, cu autoritate profesională recunoscută de toţi.

Avem, aici, în biroul de siguranţă a zborului, o sumedenie de calculatoare, de aparate. Sunt şi în alte compartimente. Atâta vreme cât nu le vom interconecta şi nu le vom folosi serios, eficient, nu vom reuşi să monitorizăm cum se cuvine domeniul. Sunt prea multe valori umane şi materiale într-o bază aeriană care nu mai pot fi gestionate fără o conducere riguros executată. Informaţia este cea mai scumpă marfă. Am spus-o de multe ori. Cunoscând ce se produce sau se putea întâmpla pe un aerodrom, pericolul poate fi evitat. Nu mai putem fi timoraţi, prinşi în plasa hazardului. O serie de mentalităţi trebuie eradicate. Inclusiv cea a tăinuirii greşelilor. De frica procuraturii, a şefilor mai mari care ne-ar putea schimba din funcţii, mustra etc.

– În acest context, compartimentul dumneavoastră are o importanţă deosebită...

– Compartimentul nostru este unul consultativ; noi consiliem comandanţii, facem propuneri în tot acest lanţ al conducerii ştiinţifice: planificare – decizie – execuţie – control. Hotărârea, ordinul aparţin comandantului, indiferent de eşalon. Siguranţa zborului face o monitorizare prin redundanţă a sistemului în ansamblu, adică plecăm de la problemele pe care le ridică activitatea de organizare şi zborul în sine, dar avem şi probleme de asigurare: meteo, medicală, prevenirea incendiilor, de natură inter-umană, relaţiile pe orizontală şi pe verticală dintre oameni, inclusiv stilul de lucru al fiecăruia, stresul. Ani de zile oamenii de la bazele care au fost desfiinţate au zburat cu teama de a fi mutaţi cine ştie unde sau disponibilizaţi, cu grija familiei, a serviciului soţiei, a copiilor ce trebuiau să schimbe şcoala, să-şi părăsească prietenii. Şi câte altele.

– Tocmai de aceea vorbeam de psihologi.

– Care nu sunt! Şi cât de necesari ar fi! Nu se mai face psihologie ca pe vremea lui Freud. Ea operează tot mai mult cu noţiuni matematico-statistice. Facem testări psihologice cu soldaţi, iar pentru piloţi ne limităm la expertiza care are loc anual la Institutul Naţional de Medicină Aeronautică şi Spaţială şi la cele câteva vizite de studii pe care specialiştii de aici le fac în unităţi. Or, de psihologi este nevoie în orice clipă pe aerodrom. Ca şi medicul, el trebuie să fie mereu în mijlocul piloţilor, să le cunoască sufletul, grijile, preocupările, greutăţile şi să acţioneze pentru a instala la fiecare acel echilibru interior atât de necesar.

Compartimentul de siguranţa zborului nu va rezolva niciodată singur nici o problemă, ci numai într-o colaborare strânsă cu toţi cei care au atribuţii executive. De siguranţa zborului sunt răspunzători, prin ceea ce fac, de la bucătarul bazei până la omul de la mansă. Pe acest traseu ar trebui "încolonat", de fapt, întregul efectiv.

Mă întrebaţi rândul trecut de Manualul aflat în pregătire. Este în acelaşi stadiu – de pregătire. Dar nici zece manuale nu pot înlocui munca tenace, serioasă, responsabilă a oamenilor!

A consemnat
Comandor (r) PETRE BÂNĂ

„Gata pentru luptă" – varianta artileriştilor şi rachetiştilor antiaerieni americani

În perioada 24–26 septembrie a.c., s-a desfăşurat, în cadrul programului "Mil to Mil", o nouă activitate de interes pentru artileriştii şi rachetiştii antiaerieni. De data aceasta s-au avut în vedere criteriile de pregătire pentru introducerea în luptă a unităţilor de artilerie şi rachete antiaeriene.

Oaspeţii americani – **căpitanul Robert Cook**, comandant de baterie rachete sol-aer PATRIOT, şi **sergentul-major Frank Rosie,** evaluator de sistem – au prezentat ofiţerilor români procedeele şi metodele de evaluare a stadiului de pregătire pentru introducerea în luptă a unităţilor de artilerie şi rachete antiaeriene specifice armatelor statelor membre NATO.

La sfârşitul activităţii, **maiorul Mirel Mitrică,** participant la dezbateri în calitate de coordonator din partea Statului Major al Forţelor Aeriene, ne-a declarat: "În urma dialogului a reieşit posibilitatea adaptării unor principii şi metode de pregătire a militarilor Gărzii Naţionale americane la specificul pregătirii rezerviştilor din unităţile Forţelor Teritoriale ale Armatei Române, în condiţiile renunţării la serviciul militar obligatoriu".

Vă reamintim că "Mil to Mil" este un program bilateral româno-american finanţat de guvernul Statelor Unite ale Americii, având drept obiectiv principal familiarizarea militarilor români cu modul de organizare şi funcţionare a armatei americane.

La „EURO-UTV 2002"

Prezentarea Poligonului Capu Midia

La Sevilla (Spania), s-a desfăşurat, în perioada 17-20 septembrie a.c., Conferinţa internaţională a vehiculelor-ţintă fără pilot "EURO-UTV 2002", sub patronajul organizaţiei European Unmanned Vehicle Systems. Evenimentul a reunit, alături de autorităţi militare şi reprezentanţi ai poligoanelor de trageri de luptă şi de experimentări din diferite ţări, principalele firme producătoare de vehicule-ţintă fără pilot şi o serie de organizaţii internaţionale din domeniul cercetării-dezvoltării. În cadrul conferinţei, reprezentantul Statului Major al Forţelor Aeriene, **maiorul inginer Adrian Voiculeţ**, a prezentat audienţei materialul cu tema "Poligonul Capu Midia – posibilităţi de antrenament în executarea tragerilor antiaeriene", care va fi imprimat pe CD-ul conferinţei şi difuzat în mediile profesionale din domeniu. În urma acestei expuneri, reprezentanţi ai structurilor de planificare din armatele occidentale şi-au manifestat interesul pentru utilizarea facilităţilor oferite de Tabăra de Instrucţie şi Poligonul de Trageri Antiaeriene Capu Midia.

Reuniune privind selecţionarea, pregătirea şi antrenamentul piloţilor

În Turcia

La Izmir, în Turcia, s-a desfăşurat recent reuniunea subgrupului pentru Forţele Aeriene din cadrul Grupului de Instruire NATO, înfiinţat, în 1988, în scopul stabilirii, evaluării şi îmbunătăţirii standardelor Alianţei. La Izmir s-au întâlnit reprezentanţi ai opt state membre NATO şi şase partenere şi au abordat, în principal, modalităţile de selecţionare, pregătire şi antrenament ale piloţilor din ţările membre NATO şi PfP.

În cadrul reuniunii s-au mai prezentat teme legate de: omogenizarea limbajului tactic prin cursuri de perfecţionare în limba engleză; proporţia între orele de antrenament ale piloţilor pe simulator şi cele executate la mansa aeronavelor; pregătirea piloţilor în domeniul tehnologiei informaţiilor, având în vedere intrarea în exploatare a avioanelor din generaţia a patra.

La reuniunea din Turcia, din partea Statului Major al Forţelor Aeriene ale României a fost prezent **căpitan-comandorul Marian Gărăiacu**. Domnia sa ne-a informat că la următoarea întâlnire tema centrală de dialog va fi legată de managementul spaţiului aerian. **(C.P.)**

Misiune de observare în Ungaria

În perioada 23–27 septembrie 2002, cinci ofiţeri români au participat la o misiune de observare de tipul CSBMs (Măsuri de Încredere şi Întărirea Securităţii), desfăşurată în localitatea Veszprem, din Ungaria. Din partea română, activitatea a fost organizată şi condusă de Secţia Control Armamente şi Verificare din Ministerul Apărării Naţionale, pe baza prevederilor în domeniul militar ale Tratatului bilateral româno-ungar. La acest exerciţiu, Forţele Aeriene ale României au fost reprezentate de **căpitan-comandorul Tache Jurubescu,** şeful Secţiei Cooperare Militară Internaţională.

Misiunea de observare a cuprins două activităţi distincte: participarea la exerciţiul real, la nivel de brigadă, **"SABRE-2002",** desfăşurat atât în teren, cu trupe, cât şi în Punctul de Comandă, asistat de calculator; vizitarea unui centru de instrucţie dintr-o localitate aflată în apropierea graniţei Ungariei cu Austria. **(N.R.)**

POATE VĂ INTERESEAZĂ!

NOUTĂŢI ÎN STABILIREA PUNCTAJULUI PENTRU OBŢINEREA LOCUINŢEI DE SERVICIU

Începând cu data de 1 august a.c. s-a modificat procedura de calcul a punctajului pentru solicitanţii locuinţelor de serviciu. Conform Ordinului Ministrului Apărării Naţionale M96, din 19.07.2002, se acordă:

❒ **1 punct** pentru:

a) fiecare lună trecută de la data înregistrării raportului scris prin care a fost solicitată locuinţa;

b) vechime mai mică de un an în serviciul militar;

c) fiecare lună trecută de la data mutării în interesul serviciului, cu schimbare de garnizoană.

❒ **2 puncte** pentru:

a) funcţionarii publici şi salariaţii civili;

b) fiecare decoraţie de stat dobândită.

❒ **n x 4 puncte** pentru vechimea în serviciul militar, unde "n" reprezintă numărul de ani.

❒ **între 4 şi 6 puncte** pentru fiecare membru de familie invalid aflat în întreţinere, în funcţie de gradul de handicap.

❒ **5 puncte** pentru fiecare persoană aflată legal în întreţinere.

❒ **6 puncte** pentru solicitanţii căsătoriţi.

❒ **10 puncte** pentru:

a) fiecare copil aflat legal în întreţinere;

b) persoanele care deţin funcţii de conducere.

❒ **12 puncte** pentru cadrele din corpul maiştrilor militari şi subofiţerilor.

❒ **22 de puncte** pentru cadrele din corpul ofiţerilor.

În conformitate cu acelaşi ordin, din punctajul total **se scad:**

❒ **1 punct** pentru cei care locuiesc cu chirie.

❒ **3 puncte** pentru cei care locuiesc în căminele militare.

❒ **25 de puncte** pentru cei care deţin locuinţă în alte garnizoane.

❒ **30 de puncte** pentru cei care dispun de locuinţă în zona limitrofă (până la 70 de kilometri), proprietate personală sau aparţinând unui membru de familie.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

Rubrică realizată cu sprijinul Biroului Domenii şi Infrastructuri, din cadrul Statului Major al Forţelor Aeriene

SFATUL MEDICULUI

SEDENTARISMUL – UN PERICOL PENTRU VIAŢĂ

Sfârşitul secolului XX şi începutul secolului XXI ne-au arătat, prin numeroase studii bine întocmite şi riguros efectuate, pe categorii variate de indivizi, ca vârstă şi profesii, că sedentarismul reprezintă o racilă a prezentului şi viitorului.

De ce este atât de dăunătoare lipsa de mişcare, de unde provine şi cum o putem combate sunt puţinele întrebări la care vom încerca să dăm răspuns în materialul de faţă.

Devenim sedentari datorită profesiei, când suntem nevoiţi să rezolvăm problemele zilnice în faţa calculatorului, datorită comodităţii, renunţării la mersul pe jos pe distanţe mici în favoarea autoturismului, ori vizionarea nesfârşită a programelor TV însoţită de mese copioase şi băuturi alcoolice.

Întrebarea care se impune este dacă sedentarismul este o boală sau un factor de acompaniament. Răspunsul este afirmativ pentru ambele variante, în sensul că "lipsa de mişcare" este o boală a secolului şi un important factor de risc cardiovascular. Cel din urmă este un factor de risc modificabil, alături de fumat, supraalimentaţie, consum nelimitat de alcool, stres, consum nelimitat de cafea, hipertensiune arterială, diabet zaharat, dislipidemii, obezitate, de unele modificări hormonale. De aceea practicarea sistematică a exerciţiilor fizice şi a sporturilor duce la modificări imediate ale parametrilor fiziologici sub influenţa efortului muscular şi, în final, la efecte tardive de antrenament. Parametrii fiziologici şi unele modificări anatomice deosebesc pe omul antrenat de cel sedentar.

Valoarea pulsului, a tensiunii arteriale şi a frecvenţei respiratorii, uşor de determinat şi autocontrolabile, ne dau măsura condiţiei fizice a unei persoane.

Profesia de aviator militar sau civil reprezintă pentru om o solicitare de vârf, care cere mari eforturi de adaptare psiho-fizică. Sindromul general de adaptare explică influenţa pozitivă a mişcării fizice asupra organismului, efectul antrenamentului, care asigură pilotului condiţia fizică optimă la solicitarea unor factori nefavorabili de mediu – factorii de zbor (hipoxia de înălţime, tulburări circulatorii provocate de acceleraţia de zbor...).

Lipsa antrenamentului fizic la personalul navigant, dar şi la alte categorii (explicat astăzi prin reducerea personalului şi a numărului de ore de zbor, staţionarea prelungită la sol fără programe coordonate de pregătire fizică, alimentaţia neadecvată în principii calorice, bogată în grăsimi animale ce favorizează obezitatea), nu face decât să agraveze o stare de fapt şi să genereze afecţiuni care, teoretic, nu ar trebui să se regăsească la această categorie de personal.

Pe când practicarea în mod regulat a exerciţiilor fizice determină, printre altele, efecte benefice, favorabile asupra aparatului cardiovascular, cum ar fi: reducerea frecvenţei cardiace, scăderea necesarului miocardic de oxigen la orice nivel de efort submaximal, vasodilataţie arterială, creşterea tonusului parasimpatic şi a tonusului venos. În plus, se obţin, în timp, reducerea obezităţii, ameliorarea profilului lipidic şi a toleranţei la glucoză, diminuarea stresului. Simultan, scade riscul cardiovascular, atât prin reducerea valorilor tensionale, cât şi a celorlalţi factori de risc asociaţi.

Numai printr-o pregătire fizică adecvată la sol, marile solicitări ale organismului uman, în zborul supersonic, de exemplu, pot fi suportate, aceasta reprezentând totodată şi baza condiţiei psihice corespunzătoare unor rezultate superioare în zbor.

Dar creşterea rezistenţei fizice şi psihice nu este suficientă la aviatori fără un mod de viaţă raţional ce presupune călirea organismului, odihnă după eforturi mari şi destinderea conştientă prin relaxare, ca şi combaterea unor factori care influenţează negativ capacitatea de muncă: supraponderea, abuzul de excitante şi medicamente, igiena psihică şi fizică deficitară, sedentarismul.

Moderaţia şi cumpătarea prin proprie impunere şi liberă acceptare definesc stilul de viaţă care trebuie să caracterizeze profilul etic al aviatorului, pentru a asigura securitatea zborului şi longevitatea în activitate.

Locotenent-colonel dr. GEORGE CROITORU
Institutul Naţional de Medicină Aeronautică şi Spaţială

Un tezaur inestimabil

ARHIVA PERSONALULUI NAVIGANT

La Serviciul Resurse Umane din Statul Major al Forţelor Aeriene se află un adevărat tezaur. Pe lângă dosarele cadrelor militare şi salariaţilor civili, aici se păstrează arhiva personalului navigant ce conţine date importante din 1924 până în 2002. Evidenţa acestuia este realizată pe ani calendaristici şi, mai nou, pe ani de instrucţie, pe tipuri de aeronave, în unele cazuri chiar pe unităţi şi mari unităţi. Sunt cuprinşi atât piloţii, cât şi navigatorii, mecanicii, radiotelegrafiştii de bord, toţi cei ce au făcut parte din echipajele aparatelor de zbor în decursul acestor ani. Se regăsesc aici persoane ce au fost sau sunt în evidenţa Aviaţiei Militare dar şi a altor structuri aeronautice din ţară, precum cele aparţinând Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informaţii, ROMAVIA ş.a., precum şi paraşutiştii, pe vremea când au făcut parte din Comandamentul (sub diferitele lui denumiri) Forţelor Aeriene.

Situaţia numerică a personalului navigant este trecută nu numai pe clase, ci şi pe vârste, în unele situaţii. Nu sunt omişi anii în care piloţii au fost brevetaţi, obţinând dreptul de a fi admişi la zborul în simplă comandă, nici datele referitoare la oprirea temporară ori definitivă de la zbor.

Lecturând câteva pagini, am aflat, de pildă, că în anul 1942, fostul rege Mihai I a zburat, este adevărat puţine ore, pe următoarele tipuri de avioane: Focke Wulf, Junkers-52, Lockheed-10, Douglas D.C.-3, iar în septembrie 1943 a trecut pe Klemm-35 D. Am văzut raportul pe care instructorul său de zbor l-a înaintat, cu avizul unor generali din conducerea aviaţiei, dintre care amintim pe cunoscutul Ermil Gheorghiu, pentru a i se aproba monarhului brevetul de pilot.

Pe baza datelor cuprinse în aceste dosare, de-a lungul anilor au fost eliberate, la cerere, adeverinţe privind încadrarea în grupe de muncă necesare recalculării pensiilor veteranilor de război sau persoanelor care şi-au desfăşurat activitatea, ca personal navigant, în Forţele Aeriene ale României.

Menţionăm numele câtorva dintre ofiţerii care s-au străduit ca aceste dosare să fie cât mai bine echipate şi păstrate: comandor Stelian Ghincea, căpitan-comandor Jean Drăgan, locotenent-comandorii Gabriel Udrea, Răzvan Ştefănescu,

Tănase Bogdan, căpitan Constantin Ungureanu, unii dintre ei fiind deja în rezervă. Ceea ce nu le diminuează cu nimic meritele, fie că au făcut-o, sau nu, în virtutea îndatoririlor de serviciu ori a respectului faţă de toţi cei ce au slujit aripile româneşti.

PETRE BÂNĂ

DIALOG CU CITITORII

Maistru militar principal (r) NECULAI BOGZOIU: Am reţinut bucuria pe care aţi resimţit-o în momentul în care aţi luat cunoştinţă, din publicaţia noastră, despre rezultatele obţinute de foştii dumneavoastră camarazi din Brigada de Rachete la tragerile care au avut loc la Capu Midia. Este un semn bun că, deşi nu mai sunteţi în activitatea militară, continuaţi să trăiţi, fie şi cu gândul, alături de cei ce v-au fost coechipieri în dispozitiv. Regretăm că nu am avut prilejul să consemnăm, măcar o dată până acum, în coloanele revistei, priceperea şi dăruirea cu care v-aţi onorat timp de aproape trei decenii calitatea de rachetist. O facem acum, fiindcă ştim că aţi fost un profesionist renumit. Aveţi satisfacţia de a fi lăsat în locul dumneavoastră specialişti tot la fel de valoroşi, la a căror formare aţi contribuit din plin.

Vă dorim succes în munca pe care o desfăşuraţi acum, la pensie, cu multă pasiune în preajma unui colectiv din a cărui hărnicie v-aţi inspirat probabil mai demult: roiurile de albine din stupii pe care îi îngrijiţi în localitatea natală, Gura Teghii, din zona atât de mirifică a munţilor Nehoiu.

MARIN şi ION CIPU: Consemnăm cu plăcere faptul că, deşi au trecut peste 15 ani de când v-aţi lăsat la vatră, spiritul ostăşesc, tăria de a învinge greutăţile, calităţi însuşite, cum spuneţi, în armată, de la fostul comandant de regiment, maiorul Dumitru Leca, vă însoţesc permanent. Doriţi să ştiţi dacă mai este în unitatea de transmisiuni, ce mai face, dacă a ajuns colonel sau general şi să-i transmiteţi mulţumirile voastre pentru că v-a ajutat să fiţi puternici în viaţă. O facem cu plăcere. De altfel, domnul colonel, acum într-un mare comandament al Forţelor Aeriene, este un bun prieten al colectivului nostru redacţional şi un cititor consecvent al revistei "Cerului Senin".

Prof. ION DINU, primar: Mulţumim pentru telefon. Nu puteam să nu consemnăm elogiul pe care dumneavoastră şi ceilalţi intelectuali de marcă ai comunei Maglavit l-aţi adus, la întâlnirea cu fii satului, personalităţii generalului-maior dr. Ştefan Ispas, prematur dispărut dintre noi. Informăm cu acest prilej cititorii despre rolul pe care l-aţi avut în atribuirea numelui său Şcolii generale din localitate, în mediatizarea evenimentului, precum şi despre stima şi respectul ce le purtaţi faţă de aviatorii ţării. Avem onoarea, domnule primar!

Locotenent-comandor (r) ing. JEAN DĂSCĂLESCU: Nedumerirea dumneavoastră v-o împărtăşim întocmai. De ce din filialele Asociaţiei Române pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii fac parte, cu preponderenţă, ca să nu spunem aproape în exclusivitate, cadre militare în rezervă şi retragere, mai puţin aviatori civili şi un număr insignifiant de ofiţeri activi, ca să nu mai vorbim de maiştri militari. Ei şi-ar putea aduce o contribuţie deosebită la promovarea ideilor nobile pentru care militează A.R.P.I.A. Cu totul alta a fost situaţia între cele două războaie mondiale, pe vremea când asociaţia se numea A.R.P.A., care a realizat lucruri extraordinare. Cu atât mai mult cu cât din ea făceau parte şi cadre active, multe în funcţii şi cu grade mari, care puteau impulsiona bunul mers al celor propuse. Oricum, aşteptăm articolul promis.

Preot ŞTEFAN BOBIN: Mărturisirea dumneavoastră ne încălzeşte sufletele. Vă înţelegem cum nu se poate mai bine bucuria Sfinţeniei Voastre de a vedea cum din familiile de militari pe care le-aţi cununat s-au născut copii sănătoşi, frumoşi, cuminţi şi silitori, unii dintre ei ajungând, la rându-le, cadre militare în unităţi din ţară sau chiar în localitatea respectivă. Şi, pe care, continuând tradiţia, tot Sfinţia Voastră le-a oficiat slujba de cununie, apoi pe cea de botez a fiilor sau fiicelor acestora. Vă dorim, părinte, să ajungeţi să-i cununaţi, peste 20 de ani, şi pe prichindeii de azi, apoi să le slujiţi la botez şi urmaşilor lor. Şi tot aşa, ca în celebra zicere a lui Ştefan cel Mare din cunoscuta piesă a lui Barbu Ştefănescu Delavrancea. Doamne, ajută!

Sergent-major IOAN CÂRSTEA: În conformitate cu prevederile **art. 22 din Ordinul nr. M194/2001,** cursul de comandanţi de plutoane (similar) poate fi frecventat de maiştri militari/subofiţeri luptători şi specialişti care îndeplinesc, cumulativ, următoarele criterii: se află în ultimii doi ani de stagiu minim în grad; prin aprecierile de serviciu au fost evaluaţi, în ultimii trei ani, cu calificativul "Foarte bun"; sunt apţi medical grupa a IV-a pentru serviciul militar; au gradul de maistru militar clasa a IV-a/sergent-major; au îndeplinit, timp de minimum doi ani, funcţia de comandant de grupă (similar) şi au perspective să fie promovaţi în funcţia de comandant (locţiitor) de pluton (similar) prevăzut cu gradul de maistru militar clasa a III-a/ plutonier; au vârste de cel mult 37 de ani, în anul în care urmează cursul. Vă precizăm că admiterea la cursul respectiv se face exclusiv pe bază de concurs.

DIALOG CU CITITORII DIALOG CU CITITORII DIALOG CU CITITORII

RAFALE – vârful de lance al Forţelor Aeriene Franceze

Hochei

STEAUA – la a 26-a "CUPĂ"

Parcă vrând să le dea o lecţie fotbaliştilor, hocheiştii stelişti şi-au înscris în palmares un nou succes de prestigiu: cea de-a 26-a "CUPĂ A ROMÂNIEI"! Un trofeu obţinut mai greu ca altădată, dar cu atât mai valoros! Iar cele trei dispute care au desemnat câştigătoarea au fost de un ridicat nivel spectacular, de un rar dramatism. După ce STEAUA şi SC Miercurea Ciuc îşi împărţiseră victoriile, a urmat confruntarea decisivă, în care roş-albaştrii au învins cu 5 la 4, în prelungiri, în urma "golului de aur" înscris de Cătălin Geru.

Cu această nouă izbândă, STEAUA a stabilit şi ordinea şi componenţa primei grupe valorice a viitoarei ediţii de campionat. Astfel, alături de "militari", vor mai candida în lupta pentru un nou titlu de campioană echipele SC Miercurea Ciuc, Dinamo Bucureşti şi Progym Gheorgheni. Aşadar, un alt asalt spre întâietate, spre victorie.

Felicitări antrenorilor şi jucătorilor pentru "Cupa" cu numărul 26!

Fotbal

Gustul amar al locului 7

Te uiţi în clasamentul Diviziei "A" la fotbal şi nu-ţi vine să crezi. După 7 meciuri disputate, din care 4 pe teren propriu, STEAUA a acumulat doar 9 puncte (2 victorii, 3 meciuri egale, 2 înfrângeri), a înscris 6 goluri (!) şi a primit 5 (!), având –3 la "adevăr"! Cu această "zestre", roş-albaştrii ocupă umilitoarea poziţie a 7-a, la 9 puncte distanţă de liderul Rapid! O asemenea situaţie multipla noastră campioană naţională n-a mai avut de peste 20 de ani! Ce se întâmplă, totuşi, la clubul din Ghencea?

Mai întâi, STEAUA de astăzi stă foarte prost la capitorul **pregătire fizică, psihică, tehnică şi tactică**. Venirea lui Cosmin Olăroiu pe postul de antrenor principal nu a însemnat, în nici un fel, un salt calitativ faţă de "epoca Piţurcă". Dimpotrivă! Echipa a avut prestaţii tot mai slabe, jucătorii şi-au diminuat îngrijorător randamentul în teren, nu există un lider autoritar al formaţiei, nu există jucător de construcţie şi nici de finalizare, de gol. Cei 11 de pe gazon joacă dezlânat, individualist, fără fantezie, într-un tempou mult prea lent, fără vlagă, fără plăcere, fără ambiţie. Neputinţa lor reflectă, într-un fel, neputinţa antrenorului, neangajarea lor trădează profesionalismul discutabil al tehnicienilor.

În al doilea rând, echipa şi clubul sunt măcinate de neînţelegeri interne, de intersectări stupide de orgolii şi interese mărunte, nu o dată opuse. A se vedea "cazul Iulian Miu", când un jucător de bază al "Naţionalei" nu are loc în echipa de club, acesta fiind nevoit să ceară să fie liber de contract, pentru a-şi alege o altă echipă. Şi aceasta nu din cauza lipsei de valoare, ci pentru că aşa vor Viorel Păunescu şi Gigi Becali. A se vedea acuzaţiile şi amestecul incalificabil în treburile STELEI ale celuilalt Becali, Ioan, impresarul care face şi desface totul în fotbalul românesc. A se vedea situaţia inadmisibilă a stadionului de pe Bulevardul Ghencea, a cărui instalaţie nocturnă a devenit, prin chichiţe avocăţeşti, proprietatea firmei S.C. Tehnorob SRL, din cauza neimplicării financiare a "bancherilor" care fac ce vor cu echipa şi cu jucătorii.

Nu vrem să dramatizăm mai mult. STEAUA trece printr-o perioadă grea, şi adevăraţii suporteri trebuie să fie alături de ea, s-o sprijine moral, şi nu s-o hulească. Dar şi echipa însăşi trebuie să facă mai mult. Regăsirea, drumul spre performanţă, urcuşul în clasament se pot obţine numai prin efort, prin spirit de echipă, prin angajare fără mofturi, fără pretenţii, fără "fiţe" de tot felul. Iar următorul prilej pentru ca STEAUA să se revanşeze în faţa simpatizanţilor ei este meciul de la Piteşti, din etapa a 8-a, când "sulițaşii" lui Olăroiu îi vor întâlni pe "lăncierii" lui Halagian, aflaţi, şi aceştia din urmă, în grea suferinţă.

Haide, STEAUA!

NICOLAE RĂDULESCU

Veteranii din sectorul 3 al Capitalei au un nou sediu

De curând, filiala Uniunii Naţionale a Veteranilor de Război din sectorul 3 al Capitalei s-a mutat din vechiul sediu (de pe strada Parfumului) într-un local spaţios, frumos amenajat. Este vorba de o clădire reamenajată pe strada Şoseaua Mihai Bravu nr. 225, la "Riber".

■ Pentru cei care ne-au întrebat, îi informăm că la noul sediu se ajunge cu următoarele mijloace de transport: tramvaie: 1, 16, 17, 34, 40; autobuze 135, 311, staţia Piaţa Hurmuzache; metrou – staţia Piaţa Muncii. Telefoane: 327.05.12; 323.43.27 interioare 155 şi 185.

■ Localul, situat la etajul 1, dispune de camere pentru ofiţeri, maiştri militari şi subofiţeri, un oficiu în care cei ce vin aici pe timp friguros vor fi serviţi cu un ceai, iar vara cu apă minerală – oferite de Consiliul filialei –, precum şi de un hol de aşteptare de 20 de metri, cu 20 de scaune.

■ Pe hol se află, de asemenea, mese de scris, colecţii de ziare, iar afară este un avizier cu toate problemele care îi interesează pe veteranii şi pe văduvele de veterani: drepturile ce li se cuvin, actele de care au nevoie, au noutăţi în materie de legislaţie, cuantumul cotizaţiilor, date despre activitatea asociaţiei.

■ Filiala dispune de evidenţă pe calculator, astfel încât în cel mai scurt timp solicitanţii pot primi tot ce le este de trebuinţă în rezolvarea problemelor.

■ Preşedintele filialei, domnul **general de brigadă (r) Ilie Stoleru,** prin preocuparea căruia s-a realizat în mare măsură această notabilă schimbare de local şi... de decor, a ţinut să ne precizeze că veteranii din Forţele Aeriene se numără printre cei mai activi membri.

■ Precizăm că din Asociaţia sectorului 3 fac parte, printre alţii, cavaleri ai Ordinului "Mihai Viteazul", aviatori decoraţi cu "Virtutea Aeronautică" şi alte înalte distincţii militare de război.

PETRE BÂNĂ

Vizitatori [i vizita]i

Vizita are nişte reguli de care neapărat trebuie să se ţină seama pentru a elimina gafele sau pentru a nu fi cotat drept ignorant în ceea ce priveşte comportarea civilizată.

■ Se admite că o vizită poate începe cel mai devreme la ora 10, dimineaţa, şi cel mai târziu la ora 21, seara.

■ Nu trebuie să mergeţi în vizită nechemat. Nici măcar rudele nu pot merge nechemate în vizită. Dacă, totuşi, trebuie să mergeţi la cineva, daţi în prealabil un telefon.

■ O vizită neanunţată nu poate dura mai mult de 15–30 minute.

■ Dacă sunteţi invitat la cineva în vizită, răspundeţi în cel mai scurt timp dacă puteţi onora invitaţia sau nu.

■ Este important să ştiţi dacă în vizita pe care o veţi face trebuie să aveţi ţinută obligatorie.

■ În ceea ce priveşte lungimea unei vizite programate, e de amintit proverbul franţuzesc: "Oaspetele şi ploaia de trei zile plictisesc".

■ Nu duceţi în vizită pe cineva neinvitat. Cunoscătorii spun că un asemenea gest e penibil.

■ Nu neglijaţi iniţialele R.S.V.P. din invitaţiile oficiale. R.S.V.P. înseamnă "response, s'il vous plait". Deci trebuie să răspundeţi, adică să confirmaţi sau să infirmaţi venirea dumneavoastră la reuniunea în cauză.

■ Vizitele sunt de mai multe feluri: de ceremonie (logodnă, nuntă, aniversare etc.), vizitele în interes profesional sau de serviciu, vizitele prietenești sau curente. Mai există şi vizite oficiale şi, desigur, vizitele nedorite (de condoleanţe, de pildă).

■ Vizitele la micul dejun (acesta se va servi până cel târziu la ora 10 dimineaţa). Micul dejun este, în general, o masă mai scurtă: cu ceai, lapte cu cacao, unt, miere, ouă, fructe, brânză etc.

■ Vizitele la masa de prânz. Aceasta este întotdeauna o masă caldă cu aperitive, ciorbă sau supă, o friptură sau ceva asemănător, băutură alcoolică şi nealcoolică, fructe, cafea. Într-o asemenea ocazie se poate veni cu un cadou: un buchet de flori, un carton de prăjituri, o sticlă de băutură.

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: 021/231. 53. 82
E-m@il: cersenin@roaf.ro
B 222.02; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
comandor DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU,
IONEL IONIŢĂ;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ

TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.